

Vejledning om god presseskik

Mediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1). Og en del sager hos Pressenævnet handler om, hvorvidt medierne har handlet i strid med god presseskik.

Når Pressenævnet træffer afgørelse i en klage over, at god presseskik er tilsidesat, tager afgørelserne udgangspunkt i "Vejledende regler for god presseskik". Standarden "god presseskik" følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk.

De vejledende regler for god presseskik er senest opdateret i maj 2013.

De vejledende regler for god presseskik

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt.

Den frie kommentar er en forudsætning for ytringsfriheden.

Men med ytringsfrihedens muligheder for ubegrænset formidling, bør medierne også tage hensyn til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om mediernes frie og uafhængige stilling.

Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver af sin ledelse, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed og overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne og redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.

2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundes offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.
8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagernes behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarers – synspunkter. En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.
7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

Historisk udvikling

1960 Regelsættet "God presseskik ved omtale af straffesager" vedtages af Danske Dagblades Fællesrepræsentation.

Reglerne omfatter navnlig rets- og kriminalstof. Derudover indeholder regelsættet retningslinier for ulykkesreportage, herunder indsamling og gengivelse af billedmateriale, samt regler for omtalen af selvmord og selvmordsforsøg.

1964 Dansk Pressenævn nedsættes.

På Danske Dagblades Fællesrepræsentations foranledning nedsættes et nævn til at påse, at de i 1960 vedtagne regler overholdes. Dansk Pressenævn består af fire medlemmer med en jurist som formand og tre faglige medlemmer, der alle er udpeget af Danske Dagblades Fællesrepræsentation.

1968 Dansk Pressenævns kompetence udvides.

Dansk Pressenævns kompetence udvides til også at omfatte alvorlige krænkelse uden for den egentlige kriminalreportage. Danske Dagblades Fællesrepræsentation vedtager reglerne på baggrund af anbefaling fra Pressenævnet.

1974 Vi bruger cookies. Læs mere om, hvordan vi bruger cookies samt slet cookies [her. \(/cookies\)](#) Accepter og luk denne besked

Dansk Dagblades Fællesrepræsentation nedsætter et udvalg til at revidere regelgrundlaget på baggrund af Straffelovrådets udtalelser om privatlivets fred (betænkning nr. 601/1971). Udvalget består af formanden, højesteretssagfører Børge Koch, samt repræsentanter fra fællesrepræsentationen, Dansk Journalistforbund og Danmarks Radio. Dansk Journalistforbund ønsker, at der opstilles regler "der kan sikre ytringsfrihedens forudsætninger, den frie adgang til at indsamle og offentliggøre information og nyheder", samt regler til sikring af journalisters integritet i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.

1977 Betænkningen "Angående og udkast til regler for god presseskik og for Pressenævnets virksomhed" afgives.

Det i 1974 nedsatte udvalg afgiver betænkningen. Betænkningen indeholder udkast til vejledende presseetiske regler og Pressenævns virksomhed. Det foreslås, at Pressenævnet etableres med 6 medlemmer; 1 formand udpeget af præsidenten fra Højesteret, 1 medlem udpeget af Dansk Dagblades Fællesrepræsentation, 1 medlem udpeget af Danmarks Radio, 2 medlemmer udpeget af Dansk

Journalistforbund, og 1 repræsentant fra offentligheden udpeget af Folketingets ombudsmand.

1981 Danske Dagblades Forening (tidligere Danske Dagblades Fællesrepræsentation) vedtager udvalgets forslag til presseetiske regler "God Presseskik".

Dansk Journalistforbund og Danske Dagblades Forening kan ikke opnå enighed vedrørende udvalgets forslag om principperne for "noninformation" og journalisters integritet, hvorfor kun Danske Dagblades Forening tilslutter sig ordningen vedrørende Pressenævnet. Reglerne er vejledende og indeholder tre afsnit: Korrekte meddelelser, Adfærd i strid med god presseskik og Retsreportage.

1985 Mediekommissionens slutbetænkning nr. 1029/1985 afgives.

Kommissionens overvejelser indeholder forslag om indførelse af ensartede presseetiske regler og oprettelse af et fælles klagenavn for alle massemedier. Nævnet skal kunne udstede påbud om offentliggørelse af berigtigelser, irettesættelser m.v.

1986 Medieansvarsudvalget nedsættes.

Udvalget skal bl.a. se på muligheden for at oprette et nyt organ, der kan varetage opgaver, som hidtil har hørt under Berigtigelsesnævnet, Pressenævnet og Radionævnet. Udvalget består af formand, Højesteretsdommer Else Mols, og repræsentanter fra Dansk Fagpresses forening, Dansk Magasinpresses Udgeverforening, Danske Dagblades Forening, Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, Dansk Journalistforbund, Danmarks Radio, TV 2, Advokatrådet, Justitsministeriet og Statsministeriet.

1990 Medieansvarsudvalget afgiver betænkning nr. 1205/1990, med "Vejledende regler for god presseskik".

Udvalget fremhæver i betænkningen, at detaljerede etiske regler ikke bør indarbejdes direkte i loven. De er udtryk for branchens egne etiske standard. Der kan opstå nye situationer, og en etisk standard er påvirkelig af skiftende tiders opfattelse. Endelig bør etiske forskrifter kun være vejledende. Derfor foreslog udvalget, at loven skulle indeholde en generalklausul, hvorefter mediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det skal overlades til Pressenævnet at skønne, om der i et konkret tilfælde er handlet i strid med god presseskik. Skønnet skal ikke være ganske ubundet, idet udvalgets forslag til "Vejledende regler for god presseskik" skal være grundlag for det nærmere indhold af "god presseskik". Udvalgets forslag til vejledende regler tog udgangspunkt i de regler, som Danske Dagblades Forening havde vedtaget i 1981, men indarbejdede de principper for "noninformation" og journalisters integritet, som Dansk Journalistforbund havde ønsket reglerne udbygget med.

1991 Medieansvarsloven vedtages (lov nr. 348 af 6. juni 1991).

2013 Dansk Journalistforbund og Danske Medier vedtager en justering af de vejledende regler for god presseskik.

L 10 "Forslag til lov om ændring af medieansvarsloven. (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode)" vedtages den 19. december 2013 med ikrafttræden 1. januar 2014 og medfører blandt andet, at klagefristen til Pressenævnet forlænges fra 4 til 12 uger fra offentliggørelsen. Herudover forlænges perioden for mediernes opbevaringspligt.

Kontakt

Pressenævnet | Landgreven 4, 4. | 1301 København K

E-mail: sekr@pressenaevnet.dk

Telefon: 3315 5564

Telefontider: Mandag til fredag kl. 10.00 - 14.00.

Elektroniske fakturaer: EAN.NR 5798000065987

Hvad er Pressenævnet?

Pressenævnet er et offentligt, uafhængigt navn, der træffer afgørelser i klager over medier. Nævnets medlemmer er fra medier og offentligheden. Formandskabet består af dommere og advokater.

Nyhedsbrev

Modtag nyhedsbrev samme dag som vi publicerer nyt.

Tilmeld dig nyhedsbrevet her (<http://eeurl.com/cUrvmf>)

Læs mere om vores persondatapolitik i forhold til nyhedsbrevtilmeldinger via e-mail her (<https://www.pressenaevnet.dk/persondatapolitik-nyhedsbrev/>).

Årsrapport

Download seneste og tidligere her (/publikationer/).

Kommende møder:

Se mødekalender her (/moedekalender/).

(<https://twitter.com/presnaevnet>)

Pressenævnet | Landgreven 4, 4. | 1301 København K | Tlf.: 33 15 55 64 | e-mail: sekr@presnaevnet.dk

Det er tilladt at citere kendelser fuldt eller delvis med korrekt kildehenvisning til Pressenævnet. Design og drift: Agilio (<https://agilio.dk/>).